

videre, end man havde tænkt at gaa, hvis vi ikke foretog de forskellige Indskrænkninger, som Lovforslaget indeholder, men den ærede Ordfører har ikke sagt, at man særlig sigtede til de danske Undersaatter, som have deltaget i Krigen 1848—50, og som tilfældigvis ved senere ulykkelige Begivenheder for vort Fædreland ere komne til meget mod deres Ønske og til saa stor en Sorg for os alle at bo i Udlandet. Jeg skal tilføje, at hele Lovforslaget ikke for mig er saa overordentlig tiltalende hverken i sin Form eller i sit Indhold, at jeg tror, at den Tilfredshed, dets Vedtagelse vil fremkalde, vil svare til de Forventninger og den gode Hensigt, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nærer; men i hvert Fald, hvis vi ikke kunne glæde vore Landsmænd paa denne Side af Grænsen uden at krænke Følelserne paa den anden Side, agter jeg ikke at stemme for Forslaget.

Neergaard: Jeg skal paa egne Vegne og for Partifæller, der som Medlemmer af Finansudvalget ere med til at stille dette Forslag, sige et Par Ord. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremhævede med Rette, at han i Finansudvalget havde udtalt Ønsket om, at Medlemmer af alle Partier skulde kunne være med til at stille dette Forslag, og jeg erkender, at det er i og for sig en berettiget Tanke, som ligger til Grund for denne den ærede Ordførers Opfattelse. Det er jo en national Hædersgave, der er Tale om at give, og over for en saadan skulde gerne de politiske Modsetninger hvile. Imidlertid er Forslaget jo ikke fremkommet af et egentligt Samarbejde i Udvalget (*J. Hage:* Hør!) Nej, det er ikke blevet udarbejdet af Medlemmer af de forskellige Partier, men udelukkende udarbejdet af den ærede Ordførers Parti, og da den ærede Ordfører henstillede til os andre, om vi vilde være med til at slutte os til det, blev der egentlig ikke levnet os andet end en Overvejelse af, hvorvidt vi i det hele og store kunde gaa med til Tanken eller ikke. Der var kun et Par Timer tilbage, inden Forslaget skulde forelægges her i Salen, og der var altsaa ikke Tid for os til at fremkomme med Ændringsforslag og faa disse drøftede. Derfor er det ganske naturligt, at vi fra vor Side maa fremhæve, at naar vi ere Medforslagsstillere, er det med alt fornødent Forbehold over for Enkeltheder, som vi kunde ønske anderledes, idet vi forbeholde os paa et senere Trin at være med til at søge Forslaget ændret paa saadanne Punkter. Navnlig vil jeg gerne fremhæve, at vi paa ingen

Maade mene, at dette Forslag er en heldigere Udførelse af det Ønske, som ligger os alle paa Sinde, nemlig netop i dette Aar at gøre noget for de gamle Soldater fra 1848. Der er ved privat Initiativ indbragt et Lovforslag om Understøttelse af gamle Krigere, og jeg mener, at dette Lovforslag i sin Grundtanke er ikke saa lidt bedre og mere fyldestgørende end det her foreliggende. Naturligvis kan det her foreliggende Lovforslag ændres paa forskellige Punkter, og vi ønske intet hellere, end at det ærede Medlem og hans Meningsstæller ville være med til at bringe det i en saadan Form, at det hurtigst muligt kan gaa gennem Lovgivningsmagtens forskellige Stadier og blive til Lov endnu i Aar. Selvfølgelig skal jeg ikke her komme ind paa Afvejning af de to Forslags Fortrin og Mangler over for hinanden. Jeg skal kun henpege paa to Hovedpunkter, paa hvilke det forekommer mig, at Forslaget om Understøttelse til gamle Krigere afgjort har Fortrinet. For det første sigter det kun til at hjælpe de ubemidlede, medens her hjælper man baade bemidlede og ubemidlede. Endvidere tilsigter det en vedvarende Understøttelse, medens her kun er Tale om en Hædersgave, noget, som kan være meget smukt og i og for sig berettiget, men dog kun er forbigaaende og af langt ringere Virkning til Forbedring af de paagældendes Kaar og som Udtryk for den nationale Paaskønnelse end den vedvarende Understøttelse, som det andet Forslag giver. Naar vi altsaa ere Medforslagsstillere til dette Lovforslag, er det først og fremmest med det Forbehold, at vi vedblivende fortrække det andet og ønske det fremmet af al Kraft. Der arbejdes jo for øvrigt ogsaa nu paa det i Finansudvalget. Det blev forleden Dag af en af Forslagsstillerne til Forslaget om Understøttelse til gamle Krigere, det ærede Medlem for Herning (R. Nielsen), udtalt her i Salen, at til hans Beklagelse havde man ikke hørt noget til Forslaget endnu, og at han begyndte at frygte for, at man overhovedet ikke vilde høre noget til det i denne Samling. Han udkastede da den Tanke, om vi ikke i den maaske meget korte Tid, der er os levnet af Samlingen, kunde se i det mindste at give de gamle Krigere noget, f. Eks. ved at stille en Sum til Raadighed til Uddeling mellem dem for det kommende Finansaar. Det ærede Medlem tænkte sig nærmest denne Sum anvendt til at hjælpe de ældste og fattigste, medens det foreliggende Lovforslag giver til alle; men det er dog i det hele taget den Tanke, det ærede Medlem